

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΑΙ

ΜΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΔΟΥΚΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

Ή ώραία και έναρρητη χήρα του Μπρωνώ. ΄Εν' άπέρρητο φρούριο. ΄Ερωτικές εξομολογήσεις χωρίς άποτέλεσμα. Τά κέλ- πα και τά τεχνάσματα του Ρισελιέ. Ο... έτοιμθάνατος τραυματίας. Πώς ο Ρισελιέ έθρέθηκε στην κρεβθατοκάμηρη τής ά- γαπημένης του. ΄Ορκος άιώνιας πίστewς. Τό θλιβέρó τέλος ενός έρωτος, κτλ. κτλ.

ΧΟΥΜΕ γράφει πολλές φορές ως τώρα για την καταπληκτική ζωή και τις άμέτρη- ρες ερωτικές περιπέτειες του θρυλικού δουκός ντε Ρισελιέ, του Γάλλου Καζανό- θα. Σήμερα θα σας άφηγηθούμε μία έν- τελώς άγνωστη ερωτική ιστορία του δια- στήμου γυναικοκατακτητού, τό άπλό με συγκινητικό μυθιστόρημα των σχέσεών του με μία χαριτωμένη χήρα.

Είνε παρατηρημένο ότι όλοι όσοι πέ- ρασαν τη ζωή τους μακριά από τό δρό- μο του Θεού, ήσαν κατά βάθος εξαιρε- τικά θεοφοβούμενοι και ότι έκτελούσανε πάντοτε τά θρησκευτικά τους καθήκοντα με παραδειγματική προθυμία. Στον γενικό αυτό κανόνα, δέν μπορούσε, βέβαια, να άποτέλεση εξάαιρεσι ο δούξ ντε Ρισελιέ. ΄Ο άνθρωπος αυτός, ό οποίος έζησε, έχοντας μοναδική έννοια τό γλέντι και τις ύλι- κές άπολαύσεις, ήταν θρησκόληπτος σέ βαθμό που προκαλούσε τά μειδιάματα και αυτών των γυναικών.

Μιά Κυριακή, ό δούξ ντε Ρισελιέ—γέρος πειά έξήντα χρό- νων, μά θαλερός ακόμα και άκμαίος,—πήγε, κατά τη συνήθεια του, να λειτουργηθή στην εκκλησία του ΄Αγιου ΄Ονωρέ, στο Μπρωνώ, όπου έμεινε τότε. ΄Εκείνη όμως τη μέρα, ό άδιόρθω- τος κατακτητής δέν μόρεσε να προσηλώση τό νού του στό τά- θεία, γιατί την προσοχή του την τράβηξε, από τη στιγμή που μπήκε στην εκκλησία, μία ώραία γυναίκα που στεκότανε γονα- τισμένη μπρός σ' ένα άναλόγιο. ΄Η ευγένεια των χαρακτηριστι- κών της, ή καλλιτεχνικές γραμμές του σώματός της, όλα σ' αυτήν τη γυναίκα έκαναν την άκοίμητη καρδιά του δουκός να χτυπήση γοργά και άνάσχυα από τό στήθος του.

΄Όταν σόχλασε ή εκκλησία, ό δούξ ρώτησε μερικούς γνω- στούς του ποιά ήταν εκείνη ή γυναίκα. Και έμαθε τότε ότι ή ώραία άγνωστη ήταν μία κυρία από μεγάλη οικογένεια, χήρα άνωτέρου στρατιωτικού.

—Πρέπει όμως να ζέρετε,—συνέχισαν, χαμογελώντας, οι πλη- ροφοροδότης, οι όποιοι δέν δυσκολεύτηκαν να καταλάβουν την άφορητή του ενδιαφέροντος του δουκός για τη χήρα,—ότι ή κυ- ρία αυτή σφιμίζεται για την ήθική και την άρετή της. Πολλοί ως τό- ρα έπεχειρήσαν να κατακτήσουν την καρδιά της, μά όλοι απέτυχαν στις προσπάθειές τους... ΄Η κυρία αυτή είνε ποσοίο άπόρρητο!...

—Αυτό θα τό δούμε! άποκρίθη- κε με πείσμα ό δούξ ντε Ρισελιέ.

Και από κείνη τη μέρα, άποφά- σισε να δείξη για μιαν ακόμα φο- ρά την άκαταιάχητη δύναμη της ασγήνης του. Καμμιά γυναίκα δέν υπόρεσε ως τότε να τό αντίστα- θή. Δέν ήταν βέβαια δυνατό να γλυτώση ή ώραία αυτή χήρα από τά χέρια του Ρισελιέ. ΄Ισως ό δούξ να δυσκολευότανε λιγάκι να την παρασύρη στό δίχτυά του. ΄Υ- στερα όμως από τόν άγώνα αυ- τόν, ή νίκη θα ήταν πιο εύχάι- οστη και ή θρίαύνη—μεγαλειότερη.

Και ό δούξ ντε Ρισελιέ άρχισε άμέσως την πολιορκία του φρου- ρίου, με τη στατηνική μαεστρία που τόν δέκρινε πάντοτε σ' αυ- τού του είδους τις πολεμικές έπι- χειρήσεις.

Μά δέν άσχησε ν' άνανωρίσθ, ότι είχαν δικήν εκείνοι που του παρέστήσαν την ώραία χήρα ως άσυγκίνητη και άδιάφορη άπέναν- τι του θωαυασού και της λατρεί- ας που της έδειξαν οι άνδρες. Τού κάκου ό δούξ, ό όποιος είνε γνωριστή στό μεταξύ με τη Ρο- ζαλία—έτσι λεγόταν ή ήθική αυτή και έναρρητη χήρα,—της έκανε άλ- λεπάλληλες ερωτικές εξομολογή-

σεις. Τού κάκου μεταχειρίστηκε όλα τά μέσα και όλας τάς μεθόδους, που τις θεωρούσε άποτελεσματικώτατες για την κα- τάκτηση μιās γυναικείας καρδιάς. ΄Η Ροζαλία τόν άκούγε με μεγάλη προσοχή, χαμογελώντας, και ύστερα... γυρνούσε άλ- λου τό κεφάλι της!...

΄Ο δούξ φοβήθηκε για μία στιγμή μήπως τό άστρο του είχε δώσει όριστικά πειά. ΄Η σκέφι ότι θα θρισκότανε μία γυναίκα που θα άντιστεκότανε στη γοητεία του, τόν πληγώνει στο φιλο- τιμό του... Τό θεωρούσε γιατί ζήτημα τιμής να κατακτήση την παγερή και άδιάφορη χήρα, όχι για κανένα άλλο λόγο, μά για να κρατήση ψηλά τη φήμη του ως γοήτος!...

Και όταν βεβαιώθηκε δέν θα μπορούσε να έπιτύχη τίπο- τά άποφάσισε να μεταχειριστή τό δόλο.

΄Ενα θράδυ, ζήτησε να μη κρυφά στο σπίτι της Ροζαλίας. ΄Εκείνη, όμως, τόν άντελήφθη και διάταξε τους υπέρρετες της να πετάξουν έξω, χωρίς πολλές περιστροφές, τόν άνειθύμητο αυτόν έπισκέπτη. ΄Ενα άλλο θράδυ, ό Ρισελιέ εξαπλώθηκε με τη μέση του δρόμου από τόν όποιο θα περνούσε ή χήρα με τό ά- μάξι της, έπιτρεφόντας σπiti της...

΄Αναγκάστηκε όμως να σηκωθή και να φύγη ντροπισαμένος, όταν άκούσε την Ροζαλία να διατάζει τόν άμαξά της:

—Μη σταματάς!... ΄Εν άνάγηρ, πέρσε και από πάνω του!...

΄Ο Ρισελιέ, άποφάσισε τότε να καταφύγη σ' ένα έσχατο μέσον για να ξεαναγκάση τη χήρα να τόν άγαπήση, θέλοντας και μη. Μιά νύχτα, ένας άγνωστος άρχισε να χτυπά με δύναμη την πόρτα του μεγάρου της Ροζαλίας.

—Γιά τ' όνομα του Θεού, βσηθήστε ένα Χριστιανό! φώναξε, όταν είδε τη χήρα να έμφανίζεται τραυμαμένη στην πόρτα, πί- σω από έναν υπέρρετη της. Βρήκα στο δρόμο σας έναν άνθρωπο άνάισθητο, εξαπλωμένο καταγής και πλημμυρισμένο στό αίμα- τα... Τόν έχουν τραυματίσει θανάσιμα!... Είνε άμαρτία να τόν αφήσετε να ξεψυχήση έξω από την πόρτα του σπιτιού σας!...

΄Η Ροζαλία συγκινήθηκε και διάταξε να μεταφέρουν τόν πλη- γωμένο στο δωμάτιό της για να τόν περιποιηθή, ως ότου να φωνάξουν ένα γιατρό.

Φαντασθήτε, όμως, την κατάπληξι της χήρας, όταν, μπαίνου- σα σέ λίγο στην κρεβθατοκάμηρά της,—είχε πάει σ' ένα άλλο δωμάτιο, για να φέρη επιδέσμομας και πρόχειρα φάρμακα,—είδε τό... Ρισελιέ να κάθεται στην ά- κρη του κρεβθατιού της, με τά χέρια σταυρωμένα στο στήθος!...

—Τί γυρεύετε εδώ!... τράυλεις, κατάπληκτη, ή Ροζαλία. Και πώς μπήκατε στην κρεβθατοκάμηρά μου!...

—Έσείς διατάξατε να με θά- λουν εδώ! άποκρίθηκε χαμονε- λωντάς ό Ρισελιέ. Είμαι, ζέρετε, ό... τραυματίας, ό έτοιμθάνατος! Σας έπαισα τη μικρή αυτή κυ- μωδία με τη βοήθεια του υπέρ- ρετου μου, για να θρεθώ λίγη ώρα κοντά σας, για να σας πώ για μιαν ακόμα φορά ότι είμαι τρελ- λά έρωτευμένος μαζί σας!... Και σας προειδοποιώ ότι, άν και αυ- τή τη φορά δέν με λυθηθήτε, θίξ γίνο τραυματίας στ' αλήθεια... θά σκοταθώ μπροστά σας!...

Και ό δούξ τράβηξε από τη ζώνη του ένα έγχειριδίο...

Μά δέν χρειάστηκε να τό χρησι- μοποιήση.

΄Η ώραία χήρα συγκινήθηκε τό- σο πολύ από τη σταθερή άγάπη του δουκός, διασκέδασε τόσο με τό κόμπο που χρησιμοποίησε για να την προσεγγίση, και τέλος, φο- βήθηκε τόσο πολύ μήπως ό Ρισε- λιέ πραγματοποιήσει την άπειλή του, ώστε έπεσε στην άγκαλιά του, κάτακτητού, λημονώντας την όριστική και άμετάκλητη άποφά- σι της να μείνη πιστή στη μνήμη του άνδρός της...

΄Ο δούξ ντε Ρισελιέ

Και ό δούξ ντε Ρισελιέ έγινε ό

ΤΑ ΘΡΑΙΟΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟΦΕ

‘Απόψε μέσα στο μασαλό γυρνούν τὰ περασμένα γιά νά μέ συντροφέψουνε στην ήσυχη θραύδα, θλέπω δύο μάτια καστανά δύο μάτια αγαπημένα και νοιώθω άκόμα πιό έρημη πιό άδεια την καρδιά.

Θυμοίμαι πλάνα δειλινά, θράδα δνειρεμένα χάδια, σφιχταγκαλιάσματα, κι δλόγλυκα φιλιά άγάπες που σβυστήκανε και χάθηκαν γιά μένα τή λάμψη δύο γλυκών ματιών, κάποια μικρή φώληα.

Λουλούδια που μαράθηκαν όχρη κιτρινημένα μορφές που ξεθωριάσανε, σθούαν άπ’ τόν καιρό, μέσα στο νού ξεαναγυρνούν και μέ κυττούν θλιμμένα γέρνουν τά κλώνια μιάς ιτιάς στής λίμνης τό νερό.

Τά Ξαναζώ, τά αισθάνομαι, μέ μάτια θουρκωμένα τά θλέπω νά γυρίζουνε σαν ίσκιου στή νυχτιά πάντα μέ σέρνουν σκλάσθο τους τά χρόνια τά σβυσμένα τά Ξαναζώ κι’ άς έφυγαν μακρούα γιά πάντα πειά.

Δ. Κ.

DE PROFUNDIS

Μέσα μου κλείνω ένα φθινόπωρο θλιμμένο, μέ τό θολό και θουρκωμένο του ουράνού και κάποιο σήμαντρο που κλαίει, ραγιμένο, μέσ’ τήν ψυχή μου, κάθε δειλιό...

Μιά αίματιστάλαχη πληγή θασθιά μου νοιώθω, πού άνοιξε κάποι’ ένας πόνος μου κρυφός και πού σκοτώνει, χωρίς λύπη, κάθε πόθο, και σβύνει, γύρω μου, και χάνεται τό φώς...

Κι’ έτσι—τό ζέρφι—σαν τό κύμα στ’ άκρογιαλί και σθούσα, κάποτε, ήσυχα κι’ έγώ και σαν τό ρόδο που πεθαίνει στ’ άνοιγιάλι, μ’ ένα παραπίου πικρό θά νοσταλγώ...

Θά κλαίω κάποια δνειρα χαμένα που έσθύσανε σά νούφαρα λευκά κι’ έχάθηκαν κι’ εκείνα, ένα - ένα, κι’ έρημο μ’ άφησαν, χωρίς ιδανικά!

ΚΩΣΤΗΣ ΚΟΚΟΡΟΒΙΣ

πιό εύτυχιος μένος άνδρας του κόσμου. Ήταν χαρούμενος έπειδή άπόκτησε μιά φίλη τόσο γοητευτική και πλήρως έπειδή κατώρθωσε νά έκπορήσει ένα άκόμα φρούριο, που τό θεωρούσαν άπόρθητο όλοι οι κομψευόμενοι του Μπροντά.

‘Όσο γιά τή Ροζαλία, άπό τή στιγμή που δοκίμασε τήν ήδονή των φιλιών του Ρισελιό, άφοσιώθηκε μ’ όλη τή δύναμη τής καρδιάς τής στό δούκα. Κοντά του γνώριζε, γιά πρώτη φορά στή ζωή τής, τήν πραγματική έρωτική εύτυχία. Και φανταζόταν ότι τό δνειρο αυτό δέν έπρόκειτο νά τελειώσει ποτέ.

‘Θά μ’ αγαπάς πάντοτε; ρωτούσε τό δούκα, ενώ εκείνος τήν έσφιγγε στήν άγκαλιά του, αναυριώντας τήν σάν μικρό παιδί. ‘‘Όσοπου νά πεθάνω! τής άπαντούσε μέ μεγάλη έπισημότητα ό φίλος τής.

Και ό Ρισελιό ήταν είλικρινής... άλλα μονάχα γιά κείνες τής στιγμές!

‘Η άστατη καρδιά του δόν Ζουάν αυτού δέν μπορούσε νά μένει πολύ καιρό άφοσιωμένη σέ μιά γυναίκα... ‘Υστερ’ από λίγο καιρό, ό Ρισελιό πετούσε σ’ άλλα άγκαλιά, λημονώντας τους όρκους που έκανε στή Ροζαλία ότι δέν ήταν άγαπητή αιώνια.

Του κάκου ή ώραία χήρα προσάβησε, μέ τά κλάματα και μέ τής ίκεσίες τής, νά κρατήσει κοντά τής τό φίλο τής. ‘Ό δούξ ντέ Ρισελιό έμενε πειά άσυγκίνητος και από τά χάρδια τής και από τά τρυφερά παραπάνά τής. Ήταν γεννημένος γιά νά πετά άπό τή μιά άγκαλιά στήν άλλη, σαν πεταλούδα από τό ένα λουλούδι στό άλλο...

Και όταν ή Ροζαλία θεβαίωθηκε πώς δέν τής έμεινε πειά καρμιά έλπίδα νά διατηρήσει τήν άγάπη του δούκου, όταν κατάλαβε πώς ό κόσμος δέν είχε πειά κανένα θέληγτρο γι’ αυτήν, έφυγε από τό μέγαρό τής, άφησε όλες τής χαρές τής ζωής και πήγε νά θάψη τάνειάτα τής σ’ ένα μοναστήρι, άπαρηγόρητη έπειδή έχασε τόν μοναδικό άνδρα που είχε αγαπήσει μ’ όλη τή δύναμη τής ψυχής τής...

‘Όπως όλες ή γυναίκες που είχαν τήν εύτυχία και τήν άτυχία συγχρόνως νά γνωρίσουν τό δούκα ντέ Ρισελιό, έτσι και ή Ροζαλία πλήρως πολύ άκριβά τή λήν έρωτική εύδαιμονία που τής χάρισε ό άστατος κατακτητής!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Σ’ όλο τόν κόσμο υπάρχουν 34 πόλεις, τών οποίων ό πληθυσμός έπερνά τό εκατομμύριο.

—Πρώτη στόν πληθυσμό πόλεις έρχεται τό Λονδίνο, μέ 5.208.518 κατοίκους.

—Δεύτερη ή Νέα Υόρκη, μέ 6.230.446, τρίτη τό Τόκιο (ή πρωτεύουσα τής Ιαπωνίας) μέ 5.312.000, τεταρτή τό Βερολίνο μέ 4.000.000, πέμπτη τό Σιάγκο τών ‘Ηνωμένων Πολιτειών τής ‘Αμερικής, μέ 3.376.438 και έκτη ή Σαγγάη, στην Κίνα, μέ 3.200.000.

—Κατόπιν έρχονται τό Παρίσι μέ 2.871.000, ή Μόσχα μέ 2.800.000, ή ‘Όζακα στήν Ιαπωνία μέ 2.600.000, τό Λενινγκραντ (ή Πετρούπολις) μέ 2.583.600 και τό Μπουένος Άιρες, ή πρωτεύουσα τής ‘Αργεντινής, μέ 2.215.000.

—Κάτω των δυο εκατομμυρίων ζουν ή Φιλαδέλφεια στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες τής ‘Αμερικής μέ 1.550.961 κατοίκους, ή Βιέννη μέ 1.886.000, τό Ντέντροϊτ στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες τής ‘Αμερικής μέ 1.568.662, τό Ρίο Τανέρο (πρωτεύουσα τής Βραζιλίας) μέ 1.500.000, ή Καϊρού των ‘Ινδιών μέ 1.486.000, ή Καντόν τής Κίνας μέ 1.370.000, τό Πεζίνο (πρωτεύουσα τής Κίνας) μέ 1.300.000, τό Σάιντπετ της Αυστραλίας μέ 1.256.000, τό Λος Άντζελες στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες τής ‘Αμερικής μέ 1.238.048, ή Βαρσοβία (πρωτεύουσα τής Πολωνίας) μέ 1.200.000, ή Βοχόβιν των ‘Ινδιών μέ 1.161.000, τό Άμβούργο τής Γερμανίας μέ 1.130.000, ή Γλασκώδη τής ‘Αγγλίας μέ 1.088.000, τό Κάιρο (πρωτεύουσα τής Αιγύπτου) μέ 1.066.000, τό Μοντρεάλ του Καναδά μέ 1.100.000, ή Βαγκζέλονη τής ‘Ισπανίας μέ 1.100.000, ή Ρόμα μέ 1.045.088, ή Μελβούρνη τής Αυστραλίας μέ 1.028.000, τό Μιλάνο τής ‘Ιταλίας μέ 1.013.023, τό Μπίραγγοι τής ‘Αγγλίας μέ 1.002.413 και ή Μαδρίτη, καθώς και ή Βουδαπέστη, μέ 1.000.000 κατοίκους έκάστη.

—Τό συνδιάτο των μεγαλειότων Τραπεζών τής ‘Αγγλίας έναίωσε πολλά επεξεργασμένα γιά νά μεταφέρουν χρυσόν έκατόμμυρια λίβρών έν όλω, από τήν ‘Αγγλία στήν ‘Αμερική.

—Πολύ άπό τά επεξεργασμένα αυτά ή αξία είνε μικρότερη τής αξίας του χρυσού που θά μεταφέρουν.

—Έννοείται ότι γιά τήν άσφάλεια των ποσών αυτών του χρυσού λαμβάνονται έξαιρετικά μέτρα.

—Τό πρώτο απόβηγχο κατασκευασήθηκε στή Σουηδία, στό 1883.

—Προηγούμενος όμως είχαν γίνει πολλά σχετικα έπιστημονικά πειράματα.

—Στά 1800, π.χ., ό Φούλτον είχε ναυπηγήσει τόν «Ναυτίλον», που μπορούσε νά πλέει από κάτω από τήν επιφάνεια τής θαλάσσης.

—Προητέρα άκόμη, ό Μπουόνελ είχε ναυπηγήσει, στό 1778, ένα παρόμοιο πλοίο, τήν «Σελόν».

—Άλλά αυτά τά δύο απόβηγα ήσαν κατάλληλα μόνον γιά έπιστημονικά πειράματα, δέν μπορούσαν νά χρησιμοποιηθούν γιά πρακτικούς σκοπούς.

—Στή Βουλγαρία τελευταίως φάνηκαν μαφές λίθοι.

—Τέτοιου χροματισμού λίθοι είνε σπανιότατοι και ποθενά άλλού, εκτός τής Βουλγαρίας, δέν έτάζοντο.

—Έξαιαν δέ στή Βουλγαρία μεγάλες καταστροφές στό ποίημα.

—Προηγούντο σποδιάτες μεταβολές στήν άνδρική μούδα.

—Τά πανταλόνα θά αυξανοντο πού πολύ, ιδίως όπως θά φαρδύνουν τόσο, ώστε νά φαίνονται σαν φοιότες!

—Έκτός αυτού, δέν θά έχουν γύρισμα από κάτω ά λά εφίρχει στο Λονδίνο.

—Τά σακκάκια θά είνε αντίθετος πολύ ελαμφοστά, μέ τετραγωνισμένους και ψηλούς ώμους, τά δέ γλέζα σταρωστά.

—Θά φορεθούν δέ ρούχα από θρασμα ζαφρέ, μέ μικρά και μέ μεγάλη καρρό.

—Άλλοιόμνο μας, δηλαδή, μ’ αυτή τήν κρίση, άν έποχρεοώθημε νά ακολουθήσουμε τή μόδα.

—Ποιά γλώσσα μιλάται πού πολύ στόν κόσμο;

—Πρώτη-πρώτη έρχεται ή Κινεζική.

—Τήν μιλούν 400 εκατομμύρια άνθρώπων.

—Δεύτερη ή ‘Αγγλική, πού τήν μιλούν 200 εκατομμύρια, όχι, φυσικά, στήν ‘Αγγλία μόνον, άλλα και στις άποικίες και τις χτήσεις τής, καθώς και στήν ‘Αμερική.

—Τρίτη ή Ρωσική, όμιλούμενη από 140 εκατομμύρια.

—Τεταρτή ή ‘Ινδική, πού τήν μιλούν 100 εκατομμύρια.

—Πέμπτη ή Γερμανική, όμιλούμενη από 80 εκατομμύρια (Γερμανοί, Αδόριστικοί κλπ.).

—Έκτη ή Γαλλική και κατόπιν ή ‘Ισπανική, όμιλούμενες από 70 εκατομμύρια, όχι μόνον στήν Γαλλία και τήν ‘Ισπανία, άλλα και στις άποικίες τους.

—Φυσικά δέν λογαριάζεται άν τή Γαλλική τήν όμιλούν, ως δεύτερη ή διεθνή γλώσσα, και κάτοικο άλλων χωρών. ‘Από τής άπόψεως αυτής θαρόταν πρώτη ή Γαλλική. ‘Εβδομη έρχεται ή ‘Ιαπωνική (65 εκατομ.), όγδη ή Πορτογαλική (60 εκατομ.) και ένατη ή ‘Ιταλική (50 εκατομμύρια).